

دوره دومین جنگ انقلابی داخلی

www.KetabFarsi.com

www.KetabFarsi.com

چرا حکومت سرخ در چین میتواند پا بر جا بماند ؟

(۵ اکتبر ۱۹۲۸)

۱ - وضع سیاسی داخل کشور

رژیم کنونی دیکتاتورهای نظامی جدید گومیندان کمافی السابق رژیم طبقه کمپرادورها در شهر و طبقه مالکان ارضی بزرگ در ده باقی میماند ؛ و رژیمی است که در مناسبات خارجی خود در مقابل امپریالیسم سر تسلیم فرو میآورد ، در داخل کشور دیکتاتورهای نظامی جدید را جایگزین دیکتاتورهای نظامی قدیم میسازد و طبقات کارگر و دهقان را مورد استثمار اقتصادی و ستم سیاسی باز هم شدیدتر قرار میدهد . طبقه کمپرادورها و طبقه مالکان ارضی بزرگ رهبری انقلاب بورژوا - دموکراتیک را که از استان گوان دون شروع شده بود ، در نیمه راه غصب نمودند و انقلاب را بلافاصله براه ضد انقلاب منحرف کردند ؛ کارگران و دهقانان و قشرهای معمولی مردم و حتی بورژوازی (۱)

^۱ این مقاله قسمتی از قطعنامه‌ای است که از طرف رفیق مائو تسه دون برای دومین کنگره حزبی منطقه مرزی خونان - جیان سی تدوین و تهیه گردیده است . عنوان اصلی این قسمت قطعنامه « مسایل سیاسی و وظایف سازمان حزبی منطقه مرزی » بود .

در سراسر کشور همچنان تحت سلطه ضد انقلاب رنج میبرند و از کوچکترین آزادی سیاسی و اقتصادی برخوردار نیستند.

قبل از فتح پکن و تیانزین بین چهار دارودسته دیکتاتورهای نظامی جدید گومیندان یعنی چان، گوی، فون و یین (۲) موقتاً علیه جان زوه لین (۳) اتحاد شد. لیکن بلافاصله پس از فتح پکن و تیانزین این اتحاد از هم گسیخت و بین این چهار دارودسته مبارزه شدیدی در گرفت، و هم اکنون بین دارودسته‌های چانکایشک و گوان سی جنگی در حال وقوع است. تضادها و مبارزات بین دارودسته‌های مختلف دیکتاتورهای نظامی چین بازتابی از تضادها و مبارزات بین قدرتهای گوناگون امپریالیستی است. بدینجهت تا زمانیکه چین بین قدرتهای امپریالیستی منقسم است، دارودسته‌های مختلف دیکتاتورهای نظامی تحت هیچ شرایطی نمیتوانند با یکدیگر کنار بیایند و به هر سازشی هم که برسند، فقط جنبه موقتی خواهد داشت. سازشهای موقتی اسروزی نطفه جنگهای بزرگتر فردا خواهند بود.

چین بیک انقلاب بورژوا - دموکراتیک نیاز مبرم دارد و چنین انقلابی فقط میتواند تحت رهبری پرولتاریا انجام یابد. از آنجا که پرولتاریا نتوانست انقلاب ۱۹۲۶ - ۱۹۲۷ را که از گوان دون شروع و تا حوزه رودخانه یان تسه گسترش یافته بود، با قطعیت رهبری کند، طبقه کمپرادورها و طبقه مالکان ارضی بزرگ موفق شدند رهبری انقلاب را غصب کنند و ضد انقلاب را جایگزین انقلاب نمایند. بدین ترتیب انقلاب بورژوا - دموکراتیک موقتاً دچار شکست گردید. این شکست ضربه سنگینی بود که بر پیکر پرولتاریا و دهقانان چین فرود آمد؛ بورژوازی چین (بجز طبقه کمپرادورها و طبقه مالکان ارضی بزرگ) نیز از این ضربه مصون نماند. معهذاً در چند ماه اخیر هم در شمال و هم در جنوب چین تحت رهبری حزب کمونیست اعتصابهای

متشکل کارگری در شهرها و قیامهای متشکل دهقانی در دهات توسعه یافته است . گرسنگی و سرما بیقراری شدیدی بین سربازان ارتشهای دیکتاتورهای نظامی ایجاد کرده است . در عین حال بورژوازی در اثر تحریک دارودسته وان جین وی و چن گون بوه ، در مناطق ساحلی و حوزه رودخانه یان تسه جنبش وسیعی برای رفرم براه انداخته است (۴) . رشد این جنبش رویداد نوینی است . طبق رهنمودهای کمیترن و کمیته مرکزی حزب کمونیست چین ، مضمون انقلاب دموکراتیک چین عبارت است از : سرنگونی سلطه امپریالیسم در چین و عمال آن یعنی دیکتاتورهای نظامی برای بسرانجام رساندن انقلاب ملی و انجام انقلاب ارضی تا اینکه بهره کشی فئودالی طبقه مالکان ارضی از دهقانان محو شود . این جنبش پراتیک انقلابی پس از حادثه خونین ماه مه سال ۱۹۲۸ در جی نان (۵) روز بروز بیشتر توسعه یافته و می یابد .

۲ - دلایل پیدایش و بقاء حکومت سرخ در چین (۶)

در داخل يك کشور بقاء طويل المدت يك يا چند منطقه كوچك حكومت سرخ كه تحت محاصره كامل حكومت سفيد قرار دارد ، پدیده ایست كه تا کنون در هیچ کشور دیگر جهان دیده نشده است . پیدایش يك چنین پدیده غیر عادی دارای علل خاصی است . بقاء و رشد این حکومت سرخ فقط تحت شرایط معینی امکان پذیر است .

۱ - این حکومت سرخ نمیتواند در هیچیک از کشورهای امپریالیستی و یا در هیچیک از مستعمراتی که تحت سلطه مستقیم قدرت امپریالیستی قرار دارد (۷) ، بوجود آید بلکه فقط میتواند در کشوری چون چین نیمه مستعمره ظاهر شود که از نظر اقتصادی عقب مانده و تحت سلطه

غیرمستقیم قدرت امپریالیستی قرار دارد. زیرا این پدیده غیرعادی تنها در ارتباط با پدیده غیر عادی دیگری یعنی جنگ در درون حکومت سفید ظاهر میشود. یکی از علائم مشخصه چین نیمه مستعمره اینستکه دارودسته‌های مختلف دیکتاتورهای نظامی قدیم و جدید که از طرف امپریالیستها و در داخل کشور از طرف طبقه کمپرادورها و طبقه مالکان ارضی بزرگ پشتیبانی میشوند، از اولین سال تأسیس جمهوری (۱۹۱۲) پیوسته علیه یکدیگر در جنگ‌اند. چنین پدیده‌ای در هیچیک از کشورهای امپریالیستی جهان و حتی در هیچیک از مستعمراتی که تحت سلطه مستقیم قدرت امپریالیستی هستند، قابل مشاهده نیست، بلکه فقط در کشوری چون چین که زیر سلطه غیر مستقیم قدرت امپریالیستی قرار دارد، قابل رؤیت است. پیدایش این پدیده دو علت دارد: اولاً اقتصاد کشاورزی محلی (نه اقتصاد واحد سرمایه داری) و ثانیاً سیاست امپریالیستی تجزیه و استثمار برای تقسیم چین بمناطق نفوذ خود. تفرقه و جنگ‌های مداوم در درون حکومت سفید شرایطی بوجود میاورند که يك یا چند منطقه کوچک سرخ تحت رهبری حزب کمونیست بتواند در میان حلقه محاصره حکومت سفید پدیدآید و دوام یابد. حکومت مستقل منطقه مرزی خونان - جیان سی یکی از این مناطق کوچک است. بعضی از رفقا در روزهای سخت و بحرانی اغلب در امکان بقاء چنین حکومت سرخی شك و تردید بدل راه میدهند و دچار بدبینی میگردند. علت اینستکه این رفقا برای پیدایش و بقاء اینگونه حکومت‌های سرخ دلیل مقنعی نیافته‌اند. اگر ما فقط باین حقیقت پی ببریم که تفرقه و جنگ‌ها در درون حکومت سفید امر پایان ناپذیری است، آنگاه دیگر در امکان پیدایش، بقاء و توسعه روزافزون حکومت

سرخ هیچگونه شك و تردیدی پیدا نخواهیم کرد .

۲ - مناطقی که حکومت سرخ چین ابتدا در آنجا پدید آمده و برای مدت طولانی قادر بدوام است ، مناطقی چون استانهای سی جوان ، گوی جو ، یون نان و استانهای شمالی چین نیستند که تحت تأثیر انقلاب دموکراتیک واقع نشده باشند ، بلکه مناطقی هستند چون استانهای خونان ، گوان دون ، حو به و جیان سی که در آنجا توده‌های کارگران ، دهقانان و سربازان در جریان انقلاب بورژوا - دموکراتیک ۱۹۲۶ و ۱۹۲۷ بتعداد زیادی پیا خاسته‌اند . در بسیاری از نقاط این استانها شبکه وسیعی از اتحادیه‌های کارگری و انجمن‌های دهقانی ایجاد شده بود و طبقات کارگر و دهقان علیه طبقه مالکان ارضی و بورژوازی بیک سلسله مبارزات اقتصادی و سیاسی دست زده بودند . بدینجهت بود که توده‌های مردم توانستند قدرت سیاسی خود را برای مدت سه روز در شهر گوان جو مستقر سازند ؛ بدینجهت بود که حکومتهای مستقل دهقانی در حای فون و لوفون ، در مشرق و جنوب خونان ، در منطقه مرزی خونان - جیان سی و در حوان ان از استان حو به پدید آمدند (۸) . ارتش سرخ کنونی ارتشی است که از ارتش انقلابی ملی که در پرتو روح دموکراتیک تعلیم سیاسی یافته و تحت نفوذ توده‌های کارگران و دهقانان قرار داشته ، منشعب گردیده‌است . از ارتشهایی مانند ارتش‌های ین سی شان و جان زوه لین که بهیچوجه در پرتو روح دموکراتیک تعلیم سیاسی نیافته و هرگز تحت نفوذ توده‌های کارگران و دهقانان قرار نداشته‌اند ، مسلماً نمیتواند عناصری برای ایجاد ارتش سرخ بیرون آید .

۳ - اینکه آیا قدرت سیاسی توده‌ای میتواند در مناطق کوچک

برای مدتی طولانی دوام یابد یا خیر، مسئله ایست که به تکامل وضع انقلاب سراسر کشور مربوط میشود. اگر وضع انقلاب سراسر کشور تکامل یابد، بدون شك مناطق كوچك سرخ برای مدتی طولانی دوام خواهند یافت و بعلاوه ناگزیر یکی از نیروهای پیشمار برای کسب قدرت سیاسی در سراسر کشور بدل خواهند گشت. ولی چنانچه وضع انقلاب سراسر کشور از تکامل باز ایستد و حتی برای مدت نسبتاً طولانی دچار رکود شود، آنگاه طبیعی است که این مناطق قادر نخواهند بود برای مدتی طولانی دوام بیاورند. در حال حاضر وضع انقلاب چین بموازات تفرقه و جنگ‌های مداوم در صفوف طبقه کمپرادورها، طبقه مالکان ارضی بزرگ و بورژوازی بین‌المللی همچنان رشد و تکامل مییابد. از اینرو مناطق كوچك سرخ بدون تردید برای مدتی طولانی دوام خواهند یافت و به توسعه خود ادامه خواهند داد و بتدریج باین هدف یعنی تصرف قدرت سیاسی در سراسر کشور نزدیک خواهند شد.

۴ - وجود ارتش سرخ منظم و نسبتاً نیرومند، شرط لازم برای بقاء قدرت سیاسی سرخ است. تنها با واحدهای محلی گارد سرخ (۹) و بدون داشتن يك ارتش سرخ منظم ما قادر نخواهیم بود حریف ارتش سفید منظم شویم، بلکه فقط میتوانیم با تفنگچی‌های مالکان ارضی به مقابله پردازیم. بنابراین، حتی اگر توده‌های کارگران و دهقانان هم فعال باشند، تا زمانی که ما فاقد نیروهای مسلح منظم و نسبتاً نیرومند باشیم، ایجاد يك حکومت مستقل بهیچوجه ممکن نخواهد بود، تا چه رسد باینکه حکومت مستقلی ایجاد کنیم که بتواند دوام کند و روز بروز توسعه یابد. از اینجهت ایده "استقرار حکومت مستقل کارگری - دهقانی بوسیله نیروهای مسلح" ایده مهمی است که حزب

کمونیست و توده‌های کارگران و دهقانان در مناطق تحت حکومت مستقل باید آنرا عمیقاً درک کنند .

۰ - علاوه بر شروط فوق‌الذکر ، شرط مهم دیگری نیز برای دوام طولانی و توسعه قدرت سیاسی سرخ لازم می‌آید و آن اینستکه سازمان حزب کمونیست باید قوی و سیاستش صحیح باشد .

۳ - حکومت مستقل در منطقه مرزی خونان - جیان سی

و شکست ماه اوت

تفرقه و جنگهای درونی دیکتاتورهای نظامی به تضعیف قدرت حکومت سفید منجر گشته است . بدینجهت در این موقعیت مساعد قدرت سیاسی سرخ در مناطق کوچک میتواند بوجود بیاید . اما نبرد بین دیکتاتورهای نظامی هر روز ادامه ندارد . هر بار که حکومت سفید در یک یا چند استان ثبات موقتی مییابد ، حتماً طبقات حاکم آنجا گرد هم جمع میشوند و تمام نیروی خود را برای نابودی قدرت سیاسی سرخ بکار میبرند . در مناطقی که تمام شروط لازم برای ایجاد و دوام قدرت سیاسی سرخ فراهم نیست ، قدرت سیاسی سرخ با خطر سقوط بوسیله دشمن روبرو میشود . درست بهمین دلیل است که قدرت‌های سیاسی سرخ که قبل از آوریل امسال در موقعیت مساعد در مناطقی چون گوان جو ، های فون و لو فون ، منطقه مرزی خونان - جیان سی ، جنوب خونان ، شهرستانهای لی لین و حوان ان بوجود آمده بودند ، یکی پس از دیگری بوسیله حکومت سفید برانداخته شدند . ایجاد حکومت مستقل منطقه مرزی خونان - جیان سی که از آوریل بیعد صورت گرفت ، درست مقارن زمانی بود . که قدرت حاکم در جنوب ثبات موقت داشت ؛ نیروهائی که برای "سرکوب"

از خونان و جیان سی اعزام شده بودند ، معمولاً حداقل ۸ یا ۹ و گاهی به ۱۸ هنگ میرسیدند . ولی ما با نیروئی کمتر از چهار هنگ طی مدت چهار ماه علیه دشمن جنگیدیم و در نتیجه منطقه تحت حکومت مستقل خود را روز بروز بیشتر وسعت بخشیدیم و انقلاب ارضی را روز بروز عمیق تر گرداندیم ، قدرت سیاسی توده‌ای را بطور روزافزون توسعه دادیم و ارتش سرخ و گارد سرخ را از نظر کمی مرتباً تقویت نمودیم . تمام این موفقیتها مرهون صحت سیاست سازمانهای حزب کمونیست (محلی و ارتش) در منطقه مرزی خونان - جیان سی بود . سیاست کمیته حزبی ناحیه ویژه و کمیته حزبی ارتش (۱۰) در آنزمان عبارت بود از :

مبارزه قاطع علیه دشمن ، استقرار قدرت سیاسی در قسمت مرکزی

سلسله جبال لوه میائو (۱۱) و مبارزه با روحیه فرارطلبی ؛

تعمیق انقلاب ارضی در منطقه تحت حکومت مستقل ؛

کمک سازمانهای حزبی ارتش به رشد سازمانهای حزبی محلی ،

کمک ارتش منظم به توسعه نیروهای مسلح محلی ؛

تمرکز واحدهای ارتش سرخ برای نبرد با دشمن مهاجم در

لحظه مناسب ، مخالفت با تقسیم نیروها بخاطر پیشگیری از اینکه

دشمن ما را یکایک درهم شکند ؛

اتخاذ تاکتیک پیشروی موج آسا برای توسعه منطقه تحت حکومت

مستقل و مخالفت با تاکتیک توسعه از طریق پیشروی پی ملاحظه .

تنها در پرتو این تدابیر تاکتیکی مناسب و موقعیت مساعد زمین برای نبرد و

فقدان همکاری کافی بین سپاهیان دشمن که از استانهای خونان و جیان سی

حمله میکردند ، ما توانستیم در ظرف چهار ماه یعنی از آوریل تا ژوئیه یک

رشته پیروزی دست یابیم . دشمن با وجود اینکه از ما چند برابر قوی تر بود ،

نتوانست از توسعه روزافزون حکومت مستقل ما جلوگیری کند ، تا چه رسد باینکه آنها نابود سازد و از اینرو نفوذ حکومت مستقل ما در استانهای حونان و جیان سی روز بروز بیشتر گسترش یافت . یگانه علت شکست ماه اوت این بود که بعضی از رفقا که نتوانستند درك کنند وضع موجود دوره ثبات موقت طبقات حاکم است ، آنچنان استراتژی اتخاذ کردند که با دوره تجزیه سیاسی طبقات حاکم مطابقت داشت و بدین ترتیب قوای ما را برای پیشروی بی ملاحظه تقسیم کردند و همین خود موجب شکست ما در منطقه مرزی و در جنوب حونان گردید . رفیق دو سیو جین ، نماینده کمیته ایالتی حونان که وضع آنزمان را در نظر نگرفته بود ، به مصوبات جلسه مشترك کمیته ناحیه ویژه و کمیته ارتش و کمیته شهرستان یون سین توجه نکرد و تنها دستور کمیته ایالتی حونان را بطور مکانیکی بموقع اجرا گذاشت و با افراد هنگ ۲۹ ارتش سرخ که میخواستند خود را از مبارزه کنار بکشند و بمسقط الرأس خویش باز گردند ، همصدا شد ، و در واقع اشتباهش فوق العاده بزرگ بود . در نتیجه تدابیری که پس از ماه سپتامبر کمیته ناحیه ویژه و کمیته ارتش برای اصلاح این اشتباه اتخاذ کردند ، وضع خطرناک ناشی از این شکست مرتفع شد .

۴ - نقش حکومت مستقل منطقه مرزی حونان - جیان سی

در سه استان حونان ، حو به و جیان سی

اهمیت حکومت مستقل مسلح کارگری - دهقانی در منطقه مرزی حونان - جیان سی بمرکزیت نین گان ، بهیچوجه تنها بشهرستانهای منطقه مرزی محدود نمیشود ؛ این حکومت مستقل در پروسه تصرف قدرت سیاسی در

استانهای خونان ، حوبه و جیان سی از طریق قیامهای کارگری و دهقانی در این سه استان نقش فوق العاده بزرگی ایفا خواهد کرد . وظایف بسیار مهمی که در ارتباط با توسعه قیامهای خونان ، حوبه و جیان سی در برابر سازمانهای حزبی منطقه مرزی قرار دارند ، عبارتند از : گسترش تأثیر انقلاب ارضی و قدرت سیاسی توده‌های در منطقه مرزی بحوزه سفلائی رودخانه‌های سیان و گان در استانهای خونان و جیان سی و حتی به استان حوبه ؛ تقویت دائمی ارتش سرخ هم از نظر کمی و هم از نظر کیفی در جریان مبارزه تا آنکه بتواند رسالت خود را در قیام عمومی آینده سه استان مزبور انجام دهد ؛ بسط کمی و ارتقاء کیفی نیروهای مسلح محلی در شهرستانها ، یعنی بسط کمی و ارتقاء کیفی گارد سرخ و دستجات قیام کارگری - دهقانی تا آنکه بتوانند در حال حاضر علیه تفنگچی‌های مالکان ارضی و واحدهای کوچک ارتش دشمن بجنگند و در آینده قدرت سیاسی منطقه مرزی را حفظ نمایند ؛ کاهش تدریجی نیاز کادرهای محلی به کمک پرسنل ارتش سرخ در انجام کارهای محلی تا آنکه منطقه مرزی بتواند وظایف محوله را کاملاً با اتکاء به افراد خود انجام دهد و حتی بعداً برای ارتش سرخ و خطه توسعه یافته حکومت مستقل کادر آماده کند .

ه - مسایل اقتصادی

در شرایط محاصره از طرف نیروهای سفید ، کمبود مایحتاج زندگی و پول نقد در ارتش و در میان مردم بصورت مسئله بسیار بزرگی در آمده است . در سال اخیر در قلمرو حکومت مستقل منطقه مرزی بعلت محاصره تنگ دشمن ، کمبود شدید و مداوم مایحتاج زندگی از جمله نمک ، پارچه ، دارو وغیره وجود داشت ، قیمتها بسرعت رو به ترقی نهادند و در نتیجه زندگی توده‌های

کارگران و دهقانان و خرده بورژوازی (۱۲) و همچنین سربازان ارتش سرخ بهم خورده و حتی گاهی واقعاً بسیار سخت شده است. ارتش سرخ باید از یکطرف جنگ کند و از طرف دیگر خواربار تهیه نماید. در ارتش علاوه بر جیره برنج حتی برای پرداخت پنج فن پول خوراک به سربازان نیز کسر بودجه مشهود است، خوراک سربازان مقوی نیست، بیمار زیاد است، بخصوص سربازان زخمی در بیمارستان از همه بیشتر رنج میبرند. البته اینگونه مشکلات تا زمانیکه قدرت سیاسی را در سراسر کشور بچنگ نیاورده ایم، اجتناب ناپذیرند. معیناً تا اندازه ای غلبه بر مشکلات و بهبود شرایط زندگی و بخصوص تأمین خواربار نسبتاً کافی برای ارتش سرخ ضرورت مبرم دارد. چنانچه حزب در منطقه مرزی نتواند برای حل مسایل اقتصادی راه صحیحی پیدا کند، حکومت مستقل در دوران نسبتاً طولانی ای که سلطه دشمن از ثبات نسبی برخوردار است، با مشکلات بزرگی روبرو خواهد شد. بدون شك هر عضو حزب باید حل صحیح این مسایل اقتصادی را مورد توجه قرار دهد.

۶ - مسئله پایگاههای نظامی

تحکیم پایگاههای نظامی در منطقه او جین (۱۳) و جیولون نیز از زمره وظایف حزب در منطقه مرزی میباشد. منطقه کوهستانی او جین واقع در محل تلاقی شهرستانهای یون سین، لین سیان، نین گان و سوی چوان و همچنین منطقه کوهستانی جیولون واقع در محل تلاقی شهرستانهای یون سین، نین گان، چالین و لیان هوا که موقعیت زمین در این دو منطقه بسیار مساعد است، و بخصوص منطقه او جین که ارتش ما از پشتیبانی اهالی محل برخوردار است و دارای موقعیت استراتژیک فوق العاده مهمی میباشد، نه فقط در حال

حاضر پایگاههای نظامی مهم برای منطقه مرزی هستند ، بلکه در آینده نیز برای قیامهای استانهای حو نان ، حو به و جیان سی پایگاههای نظامی مهمی خواهند بود . طرق تحکیم این پایگاههای نظامی عبارتند از : ۱ - ساختن استحکامات مجهز و محکم ؛ ۲ - ذخیره خواربار کافی ؛ ۳ - ایجاد بیمارستانهای نسبتاً مجهز برای ارتش سرخ . حزب در منطقه مرزی باید تمام نیروی خود را برای انجام مؤثر این سه وظیفه بکار برد .

یادداشتها

- ۱ - رفیق مائو تسه دون در اینجا از بورژوازی ملی صحبت میکند و فرق بین بورژوازی ملی و بورژوازی بزرگ کمپرادور را در مقالات « درباره تاکتیکهای مبارزه علیه امپریالیسم ژاپن » منتشره در دسامبر ۱۹۳۵ و « انقلاب چین و حزب کمونیست چین » منتشره در دسامبر ۱۹۳۹ بطور مفصل توضیح داده است .
- ۲ - منظور از دارودسته چان ، دارودسته چانکایشک ، منظور از دارودسته گوی ، دارودسته لی زون ژن و بای چون سی دیکتاتورهای نظامی استان گون سی ، منظور از دارودسته فون ، دارودسته فون یو سیان ، منظور از دارودسته ین ، دارودسته ین سی شان دیکتاتور نظامی استان شانسی میباشد . این دارودستهها زمانی مشترکاً علیه جان زوه لین میجنگیدند و در ژوئن ۱۹۲۸ پکن و تیانزین را تصرف نمودند .
- ۳ - جان زوه لین سرکرده دارودسته دیکتاتورهای نظامی فون تیان بود . وی پس از شکست او پی فو در دومین جنگ بین دیکتاتورهای جی لی و فون تیان در سال ۱۹۲۴ ، قویترین دیکتاتور نظامی در شمال چین شده و در سال ۱۹۲۶ باتفاق او پی فو شهر پکن را اشغال کرد ، و بعد در ژوئن ۱۹۲۸ پکن را بقصد شمال شرقی ترک گفت ولی در راه توسط امپریالیستهای ژاپنی که همواره او را بمشابه آلت دست خویش مورد استفاده قرار میدادند ، کشته شد .
- ۴ - بعد از اینکه متجاوزین ژاپنی در ۳ ماه مه ۱۹۲۸ شهر جی نان را تصرف کردند و چانکایشک بیشرمانه و آشکارا با ژاپنیها سازش کرد ، قسمتی از بورژوازی

ملی که در سال ۱۹۲۷ از کودتای ضد انقلابی پشتیبانی کرده بود ، برای حفظ منافع خویش علیه حکومت چانکایشک شروع بتشکیل اپوزیسیون نمود . در آن موقع گروه ضد انقلابی دلان سیاسی بسرکردگی وان جین وی و چن گون بوه و نظایر آنها که در درون گومیندان باصطلاح گروه "نوسازان" را تشکیل داده بودند ، در این جنبش فعالیت میکردند .

۵ - در سال ۱۹۲۸ چانکایشک با پشتیبانی امپریالیستهای انگلستان و آمریکا برای حمله به جان زوه لین بشمال چین لشکر کشی کرد . امپریالیستهای ژاپنی برای جلوگیری از گسترش نفوذ انگلستان و آمریکا بشمال چین ، شهر جی نان ، مرکز استان شان دون را تصرف کردند و راه آهن تیانزین - پوکو را قطع نمودند . در ۳ ماه مه تجاوزکاران ژاپنی در شهر جی نان عده زیادی از چینیها را به قتل رساندند . این واقعه به "حادثه خونین جی نان" معروف است .

۶ - از لحاظ شکل تشکیلاتی ، حکومت سرخ در چین به حکومت شوروی شبیه بود . شورا یعنی کنفرانس نمایندگان ، يك شکل قدرت سیاسی است که بوسیله طبقه کارگر روسیه در جریان انقلاب ۱۹۰۵ بوجود آمد . لین و استالین بر پایه تئوری مارکسیسم باین نتیجه رسیدند که در دوران گذار از کاپیتالیسم به سوسیالیسم جمهوری شوراها بهترین شکل سازمان اجتماعی و سیاسی میباشد . در سال ۱۹۱۷ انقلاب سوسیالیستی اکتبر روسیه برهبری حزب بلشویک لین و استالین برای اولین بار در جهان يك چنین جمهوری شوروی سوسیالیستی - دیکتاتوری پرولتاریا - را بوجود آورد . بعد از شکست انقلاب چین در سال ۱۹۲۷ در قیامهای انقلابی تودههای مردم در نقاط مختلف تحت رهبری حزب کمونیست چین ، بویژه تحت رهبری رفیق مائو تسه دون قدرت سیاسی توده ای شکل کنفرانس نمایندگان را بخود گرفت . ولی این قدرت سیاسی در این مرحله انقلاب چین از نظر خصیلت دیکتاتوری دموکراتیک خلق بود که بوسیله پرولتاریا رهبری میشد و انقلاب دموکراتیک نوین ضد امپریالیستی و ضد فئودالی را عملی میساخت و از این لحاظ با دیکتاتوری پرولتاریا در اتحاد شوروی فرق داشت .

۷ - در زمان جنگ جهانی دوم بسیاری از کشورهای مستعمره خاور که قبلاً در زیر سلطه امپریالیستهای انگلستان ، آمریکا ، فرانسه و هلند بودند ، باشغال امپریالیستهای ژاپن در آمدند . تودههای کارگر ، دهقان ، خرده بورژوازی شهری و عناصر بورژوازی ملی در این کشورها تحت رهبری احزاب کمونیست با استفاده از تضادهای بین امپریالیستهای انگلستان ، آمریکا ، فرانسه و هلند از يك طرف و

امپریالیستهای ژاپن از طرف دیگر جبهه متحد وسیعی در مبارزه علیه تجاوز فاشیستی بوجود آوردند و با ایجاد پایگاه‌های ضد ژاپنی سرسختانه به جنگ پارتیزانی علیه ژاپن پرداختند. از اینجمله وضع سیاسی ایکه تا زمان جنگ جهانی دوم موجود بود، تغییر یافت. وقتیکه در پایان جنگ متجاوزین ژاپنی رانده شدند، امپریالیستهای آمریکا، انگلستان، فرانسه و هلند تلاش کردند تا همانند سابق سلطه استعماری خود را بر این کشورها نگهدارند، ولی خلقهای این کشورهای مستعمره که در طول جنگ ضد ژاپنی نیروهای مسلح نسبتاً نیرومندی را ایجاد کرده بودند، نمیخواستند بزندگی گذشته تن در دهند. در این زمان در اثر نیرومند شدن اتحاد شوروی و بواسطه واژگونی و یا ضعیف شدن تمام کشورهای امپریالیستی - بجز آمریکا - در جنگ و بخصوص در اثر اینکه جبهه امپریالیستی در چین بعزت پیروزی انقلاب چین شکاف یافته بود، تمام سیستم امپریالیستی جهانی شدیداً دچار تزلزل گردید. باین ترتیب خلقهای کشورهای مستعمره خاور، یا حداقل بعضی از این کشورها توانستند امکاناتی نظیر آنچه که در چین وجود داشت، بدست آورند تا طی مدت طولانی پایگاه‌های انقلابی کوچک و بزرگ و قدرت سیاسی انقلابی را در دست نگهدارند و به جنگ انقلابی طویل‌المدت که در آن، شهرها از طریق دهات محاصره میشوند، پیگیرانه ادامه دهند، و سپس با پیشروی تدریجی شهرها را تصرف نموده و بالاخره به پیروزی سراسری این کشورها نایل گردند. بنا بر این وضع جدید نظر رفیق مائو تسه دون در سال ۱۹۲۸ در مسئله ایجاد حکومت مستقل در مستعمرات زیر سلطه مستقیم امپریالیستها تغییر یافت.

۸ - مقصود نخستین حملات متقابل است که پس از خیانت چانگ‌کایشک و سپس وان جین وی به انقلاب در سال ۱۹۲۷ توده‌های مردم چین تحت رهبری حزب کمونیست در نقاط مختلف علیه نیروهای ضد انقلابی برپا نمودند. در ۱۱ دسامبر ۱۹۲۷ کارگران و سربازان انقلابی در گوان جو باتفاق قیام کردند، حکومت خلق را ایجاد کردند و پیکارهای سختی با نیروهای ضد انقلابی که از پشتیبانی مستقیم امپریالیستها برخوردار بودند، بعمل آوردند، ولی در نتیجه تفاوت زیاد بین نیروهای انقلاب و ضد انقلاب، این قیام با شکست مواجه شد. در دوران سالهای ۱۹۲۳ - ۱۹۲۵ دهقانان شهرستانهای های فون و لوفون واقع در بخش ساحلی خاور گوان دون تحت رهبری یک کمونیست، رفیق پون بای، جنبش نیرومندی برآه انداختند که به ارتش انقلابی ملی گوان جو هنگام دوازدوگشی پیروزمندانه خود بمشرق علیه دارودسته ضد انقلابی چن جیون مین، کمک بسیار مؤثری کرد. پس از آنکه چانگ‌کایشک در روز ۱۲ آوریل

۱۹۲۷ بانقلاب خیانت کرد ، دهقانان این ناحیه در آوریل ، سپتامبر و اکتبر سه بار قیام کردند و در شهرستانهای های فون و لو فون حکومت انقلابی را تشکیل دادند که تا آوریل ۱۹۲۸ پایداری نمود . در مشرق استان حونان ، در سپتامبر ۱۹۲۷ دهقانان شورشی شهرستانهای لیویان ، پین جیان ، لی لین و جو جو را بتصرف در آوردند . همزمان با آن ، در شهرستانهای سیائو گان ، ماچن ، حوان ان و غیره واقع در شمال شرقی استان حوبه ، دهها هزار دهقان بقیام مسلحانه دست زدند و مرکز شهرستان حوان ان را بیشتر از سی روز در تصرف داشتند . در جنوب استان حونان ، در ژانویه ۱۹۲۸ ، دهقانان شورشی در شهرستانهای ای جان ، چن جو ، لی یان ، یون سین و زی سین حکومت انقلابی را بوجود آوردند که تا سه ماه دوام آورد .

۹ - گارد سرخ ، تشکیلات مسلح توده‌ای در پایگاه‌های انقلابی بود که افراد آن اشتغالات عادی خویش را رها نمی‌کردند .

۱۰ - منظور از کمیته ناحیه ویژه کمیته حزب کمونیست چین در ناحیه ویژه منطقه مرزی حونان - جیان‌سی - ارگان حزبی آنوقت بود بین کمیته ایالتی و کمیته شهرستان . منظور از کمیته ارتش کمیته حزبی سپاه چهارم ارتش سرخ کارگران - دهقانان در منطقه مرزی حونان - جیان‌سی بود . - مترجم

۱۱ - سلسله جبال لوه سیائو کوهستان عظیمی است در منطقه مرزی استانهای حونان و جیان‌سی که قسمت مرکزی آن کوهستان جین گان را تشکیل میدهد .

۱۲ - مقصود رفیق مائو تسه دون در اینجا خرده بورژوازی بااستثناء دهقانان است که پیشه‌وران ، کسبه ، افراد دارای شغل آزاد و روشنفکران خرده بورژوازی را دربر میگیرد . آنها در چین بیشتر در شهر زندگی میکنند ، ولی تعدادشان در دهات هم نسبتاً زیاد است . رجوع شود به « تحلیل طبقات جامعه چین » .

۱۳ - منظور از منطقه او جین دهات دا جین ، سیائو جین ، شان جین ، جون جین و سیا جین در کوهستان جین گان است که بین یون سین ، نین گان و سوی چوان در مغرب جیان‌سی و لین سیان در مشرق حونان واقع میباشند .

مبارزه در کوهستان جین گان

(۲۵ نوامبر ۱۹۲۸)

حکومت مستقل در منطقه مرزی حونان - جیان سی و شکست ماه اوت

چین در جهان کنونی تنها کشوری است که در آنجا يك يا چند منطقه كوچك در میان حلقه محاصره حكومت سفید بزر قدرت سیاسی سرخ در آمده است . طبق تحلیل ما ، یکی از دلایل وجود این پدیده تفرقه و جنگهای مداومی است که بین بورژوازی کمپرادور و طبقه مالکان ارضی بزرگ چین در جریان است . تا زمانیکه این تفرقه و جنگها ادامه دارند ، امکان بقاء و رشد حکومت مستقل مسلح کارگران و دهقانان نیز موجود خواهد بود . علاوه بر این ، بقاء و رشد این حکومت مستلزم وجود شروط زیرین است : ۱ - توده های فعال مردم ؛ ۲ - سازمان حزبی محکم ؛ ۳ - ارتش سرخ نسبتاً قوی ؛ ۴ - زمین مساعد برای عملیات نظامی ؛ ۵ - منابع اقتصادی کافی برای تأمین خواربار .

اثر حاضر متن گزارشی است که رفیق مائو تسه دون به کمیته مرکزی حزب کمونیست چین تقدیم نموده است .

حکومت مستقل در قبال طبقات حاکم که احاطه‌اش کرده‌اند ، باید برحسب اینکه رژیم طبقات حاکم دوران ثبات موقت یا تفرقه را میگذراند ، استراتژیهای متفاوت اتخاذ کند . در دورانیکه طبقات حاکم دستخوش تفرقه و نفاقند — مانند زمان جنگ بین لی زون ژن و تان شن جی در حوبه و حونان (۱) و یا جنگ بین جان فاکوی و لی جی شن در گوان دون (۲) — استراتژی ما میتواند بر اساس پیشروی نسبتاً جسورانه مبتنی باشد ؛ و مناطقی که حکومت مستقل در آنجا از طریق عملیات نظامی توسعه مییابد ، میتوانند نسبتاً وسیع باشند . معدنک ما باید بامر ایجاد پایه و اساس محکمی در مناطق مرکزی توجه کنیم تا بتوانیم هنگامیکه ترور سفید آغاز شد ، بدون کوچکترین نگرانی بدان تکیه کنیم . ولی در دورانیکه رژیم طبقات حاکم از ثبات نسبی برخوردار است ، نظیر وضعیکه بعد از آوریل اخیر در استانهای جنوبی حکمفرما بود ، ما باید استراتژی خود را بر اساس پیشروی تدریجی قرار دهیم . در چنین دورانی آنچه که باید بیشتر از همه از آن پرهیز کرد ، در عملیات نظامی تقسیم قوا جهت اقدام بیک پیشروی بی‌ملاحظه و در زمینه کار محلی (تقسیم اراضی ، استقرار قدرت سیاسی ، بسط و توسعه حزب و تشکیل نیروهای مسلح محلی) پخش نیروهای انسانی و غفلت در ایجاد پایه و اساس محکم در مناطق مرکزی است . شکستهایی که در بسیاری از مناطق کوچک سرخ بر ما وارد آمد ، یا ناشی از فقدان شرایط مساعد عینی بود و یا معلول اشتباهات ذهنی در زمینه تاکتیک . اشتباهاتی که در زمینه تاکتیک پیدا شد ، تنها باین علت بود که فرق بین این دو دوران یعنی بین دوران ثبات موقت رژیم طبقات حاکم و دوران تفرقه تمیز داده نشده بود . در دوران ثبات موقت ، برخی از رفقا طرفدار تقسیم قوا برای اقدام به پیشروی بی‌ملاحظه بودند و حتی پیشنهاد میکردند که وظیفه دفاع از مناطق وسیع تنها

بدست گارد سرخ سپرده شود ، توگوئی آنها اصلاً نمیدانستند که دشمن میتواند علاوه بر تفنگچی‌های مالکان ارضی ، واحدهای منظم خود را نیز برای حمله متمرکز علیه ما بکار اندازد . در زمینه کار محلی ، این رفقا از ایجاد پایه و اساس محکم در مناطق مرکزی بکلی غفلت میورزیدند و بدون توجه به توانائی ذهنی ما فقط تلاش میکردند که سرزمین را بطور نامحدود توسعه دهند . آنها بهر کسیکه بخاطر حفظ خود از شکست احتمالی ، در عملیات نظامی تاکتیک پیشروی تدریجی را توصیه میکرد و در زمینه کار محلی معتقد بود که باید تمام مساعی خود را برای ایجاد پایه و اساس محکمی در مناطق مرکزی متمرکز نمود ، مهر "محافظة کار" میزدند . این نظرات نادرست آنها علت اصلی شکست ما در ماه اوت سال جاری در منطقه مرزی خونان - جیان سی و شکست سپاه چهارم ارتش سرخ در جنوب خونان بود .

کار در منطقه مرزی خونان - جیان سی از اکتبر سال پیش آغاز شد . در ابتدا تمام سازمانهای حزبی ما در شهرستانهای این منطقه از بین رفتند . نیروهای مسلح محلی فقط از دو واحد یوان وین تسای و وان زوه تشکیل میشدند که در حوالی کوهستان جینگان مستقر بودند و هر کدام ۶ تفنگ مستعمل بیش نداشتند ، در حالیکه در چهار شهرستان یون سین ، لیان هوا ، چالین و لین سیان ، طبقه مالکان ارضی بزرگ واحدهای دفاع از خود دهقانی را کاملاً خلع سلاح کرده بود و شور انقلابی توده‌های مردم خاموش شده بود . در شهرستانهای نین گان ، یون سین ، چالین و سوی چوان تا فوریه امسال همه جا کمیته‌های حزبی شهرستان تشکیل شدند ، در لین سیان کمیته بخش ویژه ایجاد گردید و در لیان هوا نیز یک سازمان حزبی تازه ایجاد شد و کمیته جبهه با کمیته حزبی شهرستان ون ان ارتباط برقرار ساخت . بغیر از شهرستان لین سیان بقیه شهرستانها تعدادی واحد مسلح

محلّی در اختیار داشتند . در نین گان ، چالین ، سوی چوان و یون سین و بخصوص در دو شهرستان آخر بمنظور برانداختن مالکان ارضی و بسیج توده‌ها چندین قیام پارتیزانی برپا شد که به کامیابی‌هایی نیز نایل آمد . در این دوره انقلاب ارضی هنوز بطور عمیق اجرا نشده بود . ارگانهای قدرت سیاسی عنوان حکومت کارگران - دهقانان - سربازان را گرفته بودند . در ارتش کمیته‌های سربازی ایجاد شده بود (۳) . هنگامیکه واحدها بمأموریت‌های جداگانه اعزام میشدند ، برای هدایت آنها کمیته‌های عمل تشکیل میشد . ارگان عالی رهبری حزب در آنزمان کمیته جبهه (بدیبری مائو تسه دون) بود که در دوران "قیام درو پائیزه" از طرف کمیته ایالتی خونان معین شده بود . در دهه اول مارس ، بنا به تقاضای کمیته ناحیه ویژه جنوب خونان ، کمیته جبهه منحل شد و به کمیته لشگری (بدیبری حه تین بین) تجدید سازمان یافت که وظیفه‌اش منحصراً رهبری سازمانهای حزبی در ارتش بود و بهیچوجه حق مداخله در امور سازمانهای حزبی محلّی را نداشت . مقارن آن طبق درخواست کمیته ناحیه ویژه جنوب خونان ، واحدهای مائو تسه دون به جنوب خونان اعزام گردیدند و در نتیجه منطقه مرزی خونان - جیان سی مدت بیش از یک ماه در اشغال دشمن باقی ماند . در اواخر ماه مارس واحدهای ما در جنوب خونان دچار شکست شدند و در ماه آوریل واحدهای جو ده و مائو تسه دون باتفاق دستجات مسلح دهقانی جنوب خونان به نین گان عقب نشستند و مجدداً حکومت مستقل منطقه مرزی خونان - جیان سی را ایجاد نمودند .

ایجاد حکومت مستقل منطقه مرزی خونان - جیان سی که از ماه آوریل بعد صورت گرفت ، درست مقارن زمانی بود که قدرت حاکم در جنوب ثبات موقت داشت ؛ نیروهای مرتجع که از استانهای خونان و جیان سی

برای "سرکوب" اعزام شده بودند، حداقل به ۸ یا ۹ و گاهی به ۱۸ هنگ میرسیدند. ولی ما با نیروهائی کمتر از چهار هنگ مدت چهار ماه علیه دشمن جنگیدیم و در نتیجه منطقه تحت حکومت مستقل خود را روز بروز وسیعتر نمودیم، انقلاب ارضی را روز بروز عمیقتر گردانیدیم، قدرت سیاسی توده‌های را بطور روزافزون توسعه دادیم و ارتش سرخ و گارد سرخ را از نظر کمی مرتباً تقویت کردیم. تمام این موفقیتها مرهون صحت سیاست سازمانهای حزب کمونیست (محلّی و ارتش) منطقه مرزی بود. سیاست کمیته ناحیه ویژه منطقه مرزی (بدیبری مائو تسه دون) و کمیته حزبی ارتش (بدیبری چنای) در آنزمان عبارت بود از:

مبارزه قاطع علیه دشمن، استقرار قدرت سیاسی در بخش مرکزی

سلسله جبال لوه سیائو و مبارزه با روحیه فرارطلبی؛

تعمیق انقلاب ارضی در منطقه تحت حکومت مستقل؛

کمک سازمانهای حزبی ارتش به رشد سازمانهای حزبی محلّی،

کمک نیروهای ارتش به توسعه نیروهای مسلح محلّی؛

اتخاذ تاکتیک دفاعی در مقابل نیروهای حاکم نسبتاً قوی حونان

و اتخاذ تاکتیک تعرضی در مقابل نیروهای حاکم نسبتاً ضعیف جیان سی؛

صرف مساعی فراوان برای اداره منطقه یون سین، ایجاد حکومت

مستقل توده‌های در آنجا و تهیه تدارک برای مبارزه طولانی؛

تمرکز واحدهای ارتش سرخ برای نبرد با دشمن مهاجم در

لحظه مناسب، مبارزه علیه تقسیم نیروها بخاطر جلوگیری از اینکه

دشمن ما را یکایک درهم شکند؛

اتخاذ تاکتیک پیشروی موج آسا برای توسعه منطقه تحت حکومت

مستقل و مخالفت با تاکتیک توسعه از طریق پیشروی بی‌ملاحظه.

در پرتو این تدابیر تاکتیکی مناسب و همچنین بعلت موقعیت مساعد زمین منطقه مرزی برای نبرد و فقدان همکاری کافی بین سپاهیان دشمن که از استانهای خونان و جیان سی حمله میکردند، ما توانستیم در ظرف چهار ماه یعنی از آوریل تا ژوئیه بیک رشته پیروزیهای نظامی دست یابیم و منطقه تحت حکومت مستقل توده‌ای را وسعت بخشیم. دشمن با وجود اینکه از ما چند برابر قوی‌تر بود، نتوانست از توسعه روزافزون حکومت مستقل ما جلوگیری کند، تا چه رسد باینکه آنرا نابود سازد و از اینرو نفوذ حکومت مستقل ما در خونان و جیان سی روزبروز بیشتر گسترش یافت. یگانه علت شکست ماه اوت این بود که بعضی از رفقا که نتوانستند درک کنند وضع موجود دوران ثبات موقت طبقات حاکم است، آنچنان سیاستی اتخاذ کردند که با دوران تفرقه طبقات حاکم مطابقت داشت و بدین ترتیب قوای ما را برای پیشروی بی‌ملاحظه بسوی جنوب خونان تقسیم کردند و همین خود موجب شکست ما در منطقه مرزی و جنوب خونان گردید. دو سیو جین نماینده کمیته ایالتی خونان و یان کای مین دبیر کمیته ناحیه ویژه منطقه مرزی که از طرف کمیته ایالتی خونان باین سمت منصوب شده بود، هر دو وضع آنزمان را در نظر نگرفتند و با سوء استفاده از غیبت مائو تسه دون، ون سی سیان و رفقای دیگر که در آنموقع در یون سین اقامت داشتند و با نظرات آنها شدیداً مخالفت میکردند، به مصوبات جلسه مشترك کمیته ارتش، کمیته ناحیه ویژه و کمیته شهرستان یون سین که مخالف نظرات کمیته ایالتی خونان بود، توجه نکردند و تنها دستور کمیته ایالتی خونان را مبنی بر حرکت بسوی جنوب خونان بطور مکانیکی بموقع اجرا گذاردند و نسبت به آرزوی افراد هنگ ۹ و ارتش سرخ (مرکب از دهقانان ای جان) که میخواستند خود را از مبارزه کنار بکشند و به مسقط‌الرأس خویش بازگردند، روی خوش نشان دادند و

بدین ترتیب موجبات شکست ما را در منطقه مرزی و جنوب خونان فراهم آوردند .

در ابتدا ، در اواسط ماه ژوئیه سپاه هشتم دشمن در خونان تحت فرماندهی او شان به نین گان تجاوز کرد و سپس به یون سین نفوذ نمود و میخواست که با ما درگیر شود ، ولی موفق نشد (افراد ما هم میکوشیدند نیروهای دشمن را از يك راه فرعی مورد حمله قرار دهند ، ولی آنها را گم کردند) و سپس بعلت ترس از توده‌ها که از ما حمایت میکردند ، با عجله از راه لیان هوا بسوی چالین عقب نشست . در این هنگام قسمت عمده ارتش سرخ که از نین گان برای حمله به لین سیان و چالین پیشروی میکرد ، پس از رسیدن به لین سیان نقشه خود را تغییر داد و بسوی جنوب خونان سرازیر شد ، در حالیکه ه هنگ از سپاه سوم جیان سی دشمن تحت فرماندهی وان جیون و جین هان دین و ه هنگ از سپاه ششم دشمن تحت فرماندهی حو وین دئو مشترکاً به یون سین هجوم آوردند . در آنموقع ما در یون سین يك هنگ بیشتر نداشتیم که با استفاده از حمایت توده‌های وسیع مردم و از راه حملات پارتیزانی از هر طرف موفق شد طی مدت بیست و پنج روز این یازده هنگ دشمن را در شعاع سی لی (۴) در نزدیکی مرکز این شهرستان میخکوب کند . ولی بالاخره ما در اثر حملات شدید دشمن ، یون سین و بعداً لیان هوا و نین گان را از دست دادیم . در آنموقع ناگهان در داخل صفوف واحدهای جیان سی دشمن نفاق افتاد ؛ سپاه ششم حو وین دئو با عجله به عقب‌نشینی پرداخت و در نزدیکی جان شو با سپاه سوم وان جیون بلافاصله وارد جنگ شد . پنج هنگ دیگر جیان سی نیز با عجله به مرکز شهرستان یون سین عقب نشست . اگر قسمت عمده ارتش ما بطرف جنوب خونان حرکت نکرده بود ، ما حتماً میتوانستیم این قوای دشمن را تارومار کنیم و حکومت مستقل

خود را با الحاق جی ان ، ان فو و پین سیان توسعه دهیم و این منطقه را به پین جیان و لیو یان متصل نمائیم . لیکن از آنجا که قسمت عمده ارتش ما در یون سین نبود و تنها هنگ موجود در آنجا نیز سخت فرسوده شده بود ، تصمیم گرفته شد قسمتی از نیروهای این هنگ در همکاری با واحد یوان وین تسای و واحد وان زوه برای دفاع از کوهستان جین گان باقی بماند و من بقیه هنگ را بردارم و برای الحاق به قسمت عمده ارتش سرخ و بازگرداندن آن بسوی گوی دون رهسپار شوم . در آنموقع این قسمت عمده از جنوب حونان بسمت گوی دون شروع به عقب نشینی کرده بود و در ۲۳ اوت واحدهای ما در این نقطه بهم ملحق شدند .

در اواسط ژوئیه ، هنگامیکه قسمت عمده ارتش سرخ وارد لین سیان شد ، افسران و سربازان هنگ ۲۹ که از نظر سیاسی متزلزل بودند و میخواستند به مسقط الرأس خویش در جنوب حونان باز گردند ، از اجرای دستور سرپیچی نمودند ؛ در صورتیکه هنگ ۲۸ با حرکت به جنوب حونان مخالف بود و میخواست بعوض بازگشت به یون سین به جنوب جیان سی برود . از آنجا که دو سیو جین هنگ ۲۹ را به پافشاری روی نظرات اشتباه آمیز خود تشویق میکرد ، و چون کمیته ارتش هم نتوانست آنها را از مراجعت منصرف کند ، قسمت عمده ارتش سرخ در ۱۷ ژوئیه لین سیان را به قصد چن جو ترك نمود . نیروهای مذکور در برخوردی که در ۲۴ ژوئیه در چن جو با واحدهای دشمن بفرماندهی فان شی شن پیدا کردند ، در آغاز با موفقیت روبرو شدند ، لیکن بالاخره دچار شکست گردیدند و از میدان جنگ عقب نشینی کردند . متعاقب این جریان هنگ ۲۹ خودسرانه بسوی مسقط الرأس خویش (ای جان) حرکت نمود و در نتیجه قسمتی از آن در له چان بوسیله دسته راهزنان حو فون جان نابود گردید و قسمت دیگر در منطقه چن جو - ای جان

پراکنده شد و تاکنون هیچ خبری از آن در دست نیست ، و در آنروز جمع آوری بیشتر از صد نفر از آنها ممکن نگردید . خوشبختانه هنگ ۲۸ که نیروی عمده ما را تشکیل میداد ، تلفات سنگین نداد و در ۱۸ اوت گوی دون را اشغال نمود . در ۲۳ اوت این هنگ یواحدهای اعزامی از کوهستان جین گان ملحق شد و تصمیم گرفته شد که آنها از راه چونای و شان یو به کوهستان جین گان مراجعت کنند . وقتیکه ما به چون ای رسیدیم ، یوان چون حیوان فرمانده گردان با یک گروهان پیاده نظام و یک گروهان آتشبار دست به عصیان زد و گرچه ما توانستیم این دو گروهان را بر گردانیم ، لیکن وان لجوه فرمانده هنگ در این جریان شهید شد . در ۳ اوت واحدهای دشمن از حونان و جیان سی با استفاده از این موقعیت که افراد ما در راه بازگشت به جین گان بودند ولی هنوز نرسیده بودند ، بکوهستان جین گان حمله بردند . پادگان ما که بزحمت بیک گردان میرسید ، با استفاده از صعب الوصول بودن محل در مقابل دشمن مقاومت نمود و دشمن را تارومار کرد و این پایگاه را حفظ نمود .

علل شکست ماه اوت عبارتند از : ۱ - بعضی از افسران و سربازان که متزلزل بودند و هوای وطن بسرشان زده بود ، قدرت پیکار خود را از دست دادند ؛ عده دیگر از افسران و سربازان که نمیخواستند به جنوب حونان بروند ، شور و شوقی از خود نشان نمیدادند ؛ ۲ - سربازان ما در اثر پیاده روی طولانی در اوج گرمای تابستان فرسوده شده بودند ؛ ۳ - افراد ما که در اثر پیشروی بی ملاحظه صدها لی از لین سیان دور شده بودند ، ارتباط خود را با منطقه مرزی از دست دادند و منفرد شدند ؛ ۴ - از آنجا که توده ها در جنوب حونان پیا نخاسته بودند ، اردو کشی ما بیشتر به ماجراجوئی نظامی محض مبدل شده بود ؛ ۵ - از وضع دشمن بی اطلاع بودیم ؛

۶ - کار تدارکی بنحو احسن انجام نیافته بود و افسران و سربازان اهمیت این عملیات را بخوبی درك نکرده بودند .

وضع کنونی منطقه حکومت مستقل

مناطق سرخ از آوریل سال جاری بتدریج شروع به توسعه کرده‌اند . پس از آنکه ما در ۲۳ ژوئن نیروی پادگان جیان سی دشمن را در لون یوان کو (واقع در مرزهای یون سین و نین گان) برای چهارمین بار شکست دادیم ، منطقه مرزی ما که سه شهرستان نین گان ، یون سین و لیان هوا و قسمت کوچکی از شهرستانهای جی ان و ان فو ، شمال سوی چوان و جنوب شرقی لین سیان را دربر میگرفت ، باوج رشد خود رسید . تقسیم اراضی در بخش اعظم مناطق سرخ انجام گرفته بود و در بقیه مناطق نیز در دست انجام بود . ارگانهای قدرت سیاسی در بخشها و دهستانها همه جا بوجود آمده بودند . حکومتهای شهرستانهای نین گان ، یون سین ، لیان هوا و سوی چوان و یک حکومت منطقه مرزی تشکیل شده بود . همه جا در دهات دستجات قیام از کارگران و دهقانان و در بخشها و شهرستانها دستجات گارد سرخ سازمان داده شده بود . در ماه ژوئیه نیروی پادگان جیان سی دشمن دست به تعرض زد و در ماه اوت نیروهای پادگان خونان و جیان سی دشمن مشترکاً به کوهستان جین گان حمله ور گردیدند . دشمن تمام مراکز شهرستانها و دشتهای منطقه مرزی را اشغال کرده بود . قره نوکران دشمن - واحدهای حفظ امنیت عمومی و تفنگچی های مالکان ارضی - لجام گسیخته بر سر مردم میریختند ، شهر و ده را ترور سفید فرا گرفته بود . سازمانهای حزبی و حکومتی اکثراً منهدم گردیدند . دهقانان مرفه و فرصت طلبانی که بدرون حزب رخنه کرده بودند ، یکی پس

از دیگری بصفوف دشمن پیوستند . تنها بعد از نبرد . ۳ اوت کوهستان جین گان بود که نیروی پادگان حونان دشمن شروع به عقب نشینی بسوی لین سیان کرد ؛ لیکن نیروی پادگان جیان سی دشمن هنوز تمام مراکز شهرستانها و اکثر دهات را در تصرف داشت . معذک دشمن هرگز نتوانست مناطق کوهستانی را تصرف کند ؛ این مناطق عبارتند از : مناطق شمالی و غربی نین گان ؛ مناطق تیان لون و سیائوسی جیان و ون نیان شان بترتیب واقع در شمال ، مغرب و جنوب یون سین ؛ منطقه شان سی در لیان هوا ؛ منطقه کوهستان جین گان در سوی چوان ؛ و مناطق کین شی گان و دا یوان در لین سیان . در ماههای ژوئیه و اوت ، یک هنگ از ارتش سرخ که با دستجات گارد سرخ چند شهرستان متفقاً عمل میکرد ، بعد از دهها زد و خورد بزرگ و کوچک بالاخره با از دست دادن فقط . ۳ قبضه تفنگ به کوهستانها عقب نشینی کرد .

هنگامیکه نیروهای ما از راه چوان ای و شان یو بطرف کوهستان جین گان برمیگشتند ، لشکر هفتم مستقل دشمن مستقر در جنوب جیان سی فرماندهی لیو شی ای ما را تا سوی چوان دنبال کرد . در ۱۳ سپتامبر واحدهای ما لیو شی ای را شکست دادند و چند صد قبضه تفنگ به غنیمت گرفتند و سوی چوان را نیز اشغال کردند . در ۲۶ سپتامبر ما به کوهستان جین گان باز گشتیم و در اول اکتبر با یکی از تیپهای سیون شی هوی که تحت فرماندهی جو هون یوان قرار داشت ، در نین گان نبرد کردیم و آنرا مغلوب ساختیم و تمام شهرستان نین گان را پس گرفتیم . در اینموقع ۱۲۶ نفر از افرادین جون ژو متعلق به قوای پادگان حونان دشمن که در گوی دون مستقر بود ، بصفوف ما پیوستند و ما از آنها گردان مخصوصی فرماندهی بی جان یون تشکیل دادیم . در ۹ نوامبر ما در مرکز شهرستان نین گان و لون

یوان کو یک هنگ از تیپ جو هون یوان را در هم کوبیدیم . روز بعد یون سین را اشغال کردیم و سپس مجدداً به نین گان عقب نشستیم . فعلاً منطقه ما سرزمین یکپارچه‌ای را تشکیل میدهد که بصورت نوار باریکی از جنوب بشمال از دامنه‌های جنوبی کوهستان جین گان واقع در شهرستان سوی چوان تا حدود شهرستان لیان هوا کشیده میشود و تمام نین گان و قسمتی از سوی چوان ، لین سیان و یون سین را دربر میگیرد . منطقه شان سی در لیان هوا و مناطق تیان لون و ون نیان شان در یون سین با این سرزمین یکپارچه کاملاً متصل نیستند . دشمن میکوشد منطقه پایگاهی ما را از راه تعرض نظامی و محاصره اقتصادی نابود سازد ، و ما خود را برای درهم شکستن این تعرض آماده میکنیم .

مسائل نظامی

از آنجا که مبارزه در منطقه مرزی مبارزه‌ای صرفاً نظامی است ، حزب و توده‌های مردم نیز باید کار خود را با نیازمندیهای جنگ تطبیق دهند . طرز مقابله و جنگیدن با دشمن ، مسئله مرکزی زندگی روزانه ما شده‌است . حکومت مستقل باید مسلح باشد . سرزمین تحت این حکومت مستقل در هر جا که باشد ، اگر نیروهای مسلح در آنجا وجود نداشته باشند و یا باندازه کافی نباشند و یا در قبال دشمن تاکتیک اشتباه آمیزی اتخاذ شود ، آنآ از طرف دشمن اشغال میگردد . این مبارزه روزبروز شدیدتر میشود و از اینرو مسایلی که در برابر ما قرار دارند ، فوق‌العاده بغرنج و جدی گردیده‌اند . ارتش سرخ منطقه مرزی تشکیل شده‌است از : ۱ - قوایی که سابقاً در چائو جو و شان تو تحت فرماندهی یه تین و حه لون قرار داشت (۵) ؛